

**Угода
між Україною та Іспанією
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом
N 1441-III (1441-14) від 10.02.2000)

Україна та Іспанія, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох країн,

маючи намір створити та підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, та

визнаючи, що сприяння та захист інвестицій згідно з цією Угодою стимулюватиме ініціативу у цій сфері,

домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид активів, інвестованих інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно і будь-які інші майнові права, такі як заставні, права утримання, узуфрукти, застави та подібні права;

б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній та будь-яку іншу форму участі в компанії;

с) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань згідно з контрактом, що має економічну цінність, включаючи будь-яку позику, надану з метою створення економічної вартості;

д) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, патенти, промислові зразки, товарні знаки та фірмові назви, а також технічні процеси, ноу-хау та гудвіл;

е) права на виконання економічної та комерційної діяльності згідно з законодавством або за контрактом, включаючи концесії на розвідку, розробку, видобування або експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані або реінвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій, за умови, що така зміна здійснена відповідно до законодавства Договірної Сторони, яка приймає інвестицію.

2. Термін "інвестор" означає відносно будь-якої Договірної Сторони:

а) фізичні особи, які мають громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;

б) юридичні особи, включаючи компанії, асоціації, партнерства, корпорації та будь-які інші організації,

zareestrovani чи zasnovani або inakshe nalezhnim chinom organizovani vidpovidno do zakonodavstva tsiei Dogovirnoi Sторони;

с) будь-які юридичні особи, засновані або належним чином утворені відповідно до законодавства іншої Договірної Сторони, але які прямо або опосередковано контролюються будь-якими фізичними особами, визначеними у пункті а) або будь-якими юридичними особами, визначеними в пункті б) цього параграфа.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції та включає, зокрема, хоча не виключно, прибутки, дивіденди, відсоток, приріст капіталу, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає сушу та територіальні води кожної Договірної Сторони, а також виключну економічну зону та континентальний шельф, який виходить за межі територіальних вод кожної з Договірних Сторін, над якими ці Договірні Сторони здійснюють або можуть здійснювати юрисдикцію та суверенні права з метою експлуатації, дослідження або зберігання природних ресурсів відповідно до міжнародного права.

Стаття 2

Сприяння та допуск

1. Кожна Договірна Сторона має заохочувати та створювати сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускати такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. З метою підтримки взаємних інвестиційних потоків кожна Договірна Сторона намагатиметься інформувати іншу Договірну Сторону, на вимогу останньої Договірної Сторони, щодо інвестиційних можливостей на її території.

3. В разі, якщо Договірна Сторона допустила інвестицію на свою територію, вона буде згідно з її законодавством гарантувати необхідні дозволи в зв'язку з такою інвестицією. Кожна Договірна Сторона, в разі необхідності, намагатиметься надавати необхідні дозволи відносно діяльності консультантів та інших кваліфікованих осіб, незалежно від їх національності.

Стаття 3

Захист

1. Інвестиції, здійснені інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, постійно користуватимуться справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку.

2. Жодна з Договірних Сторін ні в якому випадку не зашкоджатиме шляхом безпідставних або дискримінаційних заходів діяльності, управлінню, підтриманню, використанню, розпорядженню, продажу та ліквідації таких інвестицій, якщо це станеться. Кожна Договірна Сторона дотримуватиметься будь-яких зобов'язань, які можуть виникнути в зв'язку з інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони.

Стаття 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям або доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, не менш сприятливий ніж той, який вона надає інвестиціям чи доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям чи доходам інвесторів будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим для відповідного інвестора.

2. Положення пункту 1 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

а) будь-якого існуючого або створеного у майбутньому митного союзу або зони вільної торгівлі чи монетарного союзу, або подібних міжнародних угод, або інших форм регіонального економічного співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати; або

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування, або будь-якого внутрішнього законодавства, пов'язаного в цілому або частково з оподаткуванням.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції або доходи інвесторів будь-якої Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація"), окрім як задля суспільних цілей, відповідно до законодавства, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься виплатою негайної, адекватної та ефективної компенсації.

2. Така компенсація дорівнюватиме справедливій ринковій ціні експропрійованої інвестиції, безпосередньо перед проведенням експропріації або перед тим, як про загрозу експропріації стало загально відомо, в залежності від того, що сталося раніше (надалі іменується як "дата оцінки"). Компенсація сплачуватиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується.

3. Така справедлива ринкова оцінка буде розраховуватись у вільно конвертованій валюті за ринковою ставкою обміну валют, що превалює для цієї валюти на дату оцінки. Компенсація включатиме відсоток за нормальною комерційною ставкою, визначеною на ринковій основі для оцінки валют з дати експропріації до дати платежу.

4. Потерпілий інвестор матиме право, згідно із законодавством Договірної Сторони, яка здійснила експропріацію, на негайний перегляд судовою або іншою компетентною та незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку та визначення, чи відповідає така експропріація та оцінка його інвестиції принципам, викладеним у цій Статті.

5. Якщо Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка зареєстрована або заснована згідно з чинним законодавством на будь-якій частині її власної території, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки, вона має гарантувати, що положення цієї Статті застосовуються таким чином, щоб гарантувати негайну, адекватну та ефективну компенсацію відносно їх інвестицій

таким інвесторам іншої Договірної Сторони, які є власниками цих часток.

Стаття 6

Компенсація за втрати

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, чиї інвестиції або доходи на території іншої Договірної Сторони зазнали втрат через війну або інший збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, революцію, переворот, заколот, цивільні безпорядки або інші подібні події, надаватиметься останньою Договірною Стороною по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення режим не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим для відповідного інвестора. Платежі, що виникають, мають вільно переказуватись.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

a) реквізиції їх інвестиції або її частини силами або владами цієї Сторони;

b) руйнування їх інвестиції або її частини силами або владами цієї Сторони, яке не вимагалось необхідністю ситуації, буде надано останньою Договірною Стороною реституцію або компенсацію, яка в будь-якому випадку має бути негайною, адекватною та ефективною.

3. Платежі, що виникають в зв'язку з пунктами 1 та 2 цієї Статті, сплачуватимуться без затримки, у вільно конвертованій валюті та будуть вільно переказуватись.

Стаття 7

Перекази

1. Кожна Договірна Сторона гарантуватиме інвесторам іншої Договірної Сторони вільний переказ всіх платежів, які стосуються їх інвестицій. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

a) початковий капітал та додаткові суми, необхідні для підтримки або збільшення інвестиції;

b) доходи від інвестиції, як це визначено у Статті 1;

c) фонди на виплату по позиці, пов'язаній з інвестицією;

d) компенсації згідно зі Статтями 5 і 6;

e) надходження від повного або часткового продажу чи ліквідації інвестицій;

f) заробітки та інші винагороди персоналу, залученого з-за кордону у зв'язку з інвестицією;

g) платежі, що виникають внаслідок вирішення спорів.

2. Перекази згідно з цією Угодою мають здійснюватись без затримки у вільно конвертованій валюті за ринковим обмінним курсом, що превалює на дату переказу.

Стаття 8

Більш сприятливі умови

1. Якщо законодавство будь-якої з Договірних Сторін або зобов'язання згідно з міжнародним правом, що існують на цей час або виникнуть у майбутньому між Договірними Сторонами на додаток до цієї Угоди, містять загальне чи специфічне правило, згідно з яким інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони надається режим більш сприятливий ніж той, що забезпечується цією Угодою, таке правило буде мати переважну силу над цією Угодою в частині, що є більш сприятливою.

2. Більш сприятливі умови ніж ті, що визначені цією Угодою, які були узгоджені між однією Договірною Стороною та інвесторами іншої Договірної Сторони, не перешкоджатимуться дією цієї Угоди.

Стаття 9

Суброгація

Якщо одна Договірна Сторона або призначене нею агентство здійснює платежі по компенсації, згідно з гарантією або за контрактом по страхуванню проти некомерційних ризиків, яка була надана відносно інвестиції, здійсненої будь-якими її інвесторами на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнаватиме передачу будь-якого права або вимоги такого інвестора до попередньої Договірної Сторони чи до призначеного нею агентства і права попередньої Договірної Сторони або призначеного нею агентства користуватись відповідно до суброгації будь-яким таким правом та вимогою в тій же мірі, як і її призначений посередник. Завдяки цій суброгації попередня Договірна Сторона або призначене нею агентство може бути прямим бенефіціарієм будь-якого платежу, пов'язаного з відшкодуванням або іншою компенсацією, на які може претендувати інвестор.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Будь-який спір між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинен, наскільки це можливо, вирішуватись по дипломатичних каналах.

2. Якщо спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців з моменту початку переговорів, його на письмове прохання будь-якої з Договірних Сторін буде передано до арбітражного суду, відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином. Протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражний розгляд, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення обома Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, кожна Договірна Сторона може, в разі відсутності іншої домовленості, запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати

вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або він також не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд виносить свої рішення, керуючись законодавством, положеннями цієї Угоди або інших чинних угод, які укладені між Договірними Сторонами, а також загальноприйнятими принципами міжнародного права.

6. Арбітражний Суд встановлюватиме свою власну процедуру, якщо між Договірними Сторонами не існує іншої домовленості.

7. Арбітражний Суд досягає своїх рішень більшістю голосів; такі рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох Договірних Сторін.

8. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно свого призначеного арбітра та свого представництва в арбітражному судочинстві. Інші витрати, включаючи витрати відносно Голови, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами.

Стаття 11

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Спори, які можуть виникнути між однією Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони у зв'язку з інвестицією згідно з цією Угодою, мають бути представлені інвестором в письмовій формі, включаючи детальну інформацію, Договірній Стороні, що приймає інвестиції. Наскільки це можливо, зацікавлені сторони намагатимуться вирішувати такі розбіжності дружнім шляхом.

2. Якщо ці спори не можуть бути вирішені дружнім шляхом протягом шести місяців з дати письмового повідомлення, про яке йдеться в пункті 1, спір буде направлено за вибором інвестора до:

- компетентного суду Договірної Сторони, на території якої здійснено інвестицію;

- арбітражного суду ad hoc, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії з Торговельного права Організації Об'єднаних Націй (995_059);

- Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та Громадянами інших Держав, що відкрита для підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року, якщо обидві Договірні Сторони стали учасниками цієї Конвенції. У випадку, коли Договірна Сторона - сторона спору - не стала державою-учасницею вищезгаданої Конвенції, спір вирішуватиметься згідно з Додатковими Правилами Процедури Секретаріату Центру.

3. Суд має керуватись:

- положеннями цієї Угоди та інших чинних угод, які існують між Договірними Сторонами;

- правилами та загальновизнаними принципами міжнародного права;

- національним законодавством Договірної Сторони, на території якої здійснено інвестицію, включаючи правила щодо колізій законодавства.

4. Договірна Сторона не висуватиме як захист той факт, що

відшкодування або інша компенсація всієї або частини зазначених збитків була отримана або буде отримана інвестором відповідно до гарантії або страхового контракту.

5. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для сторін спору. Кожна Договірна Сторона зобов'язується виконувати рішення у відповідності з її внутрішнім законодавством.

Стаття 12

Застосування Угоди

Ця Угода має застосовуватись до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до набуття нею чинності, так і після цього.

Стаття 13

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно з її законодавством для набуття чинності цієї Угодою. Ця Угода набере чинності з дати отримання другого повідомлення.

2. Ця Угода залишатиметься чинною протягом десяти років та продовжуватиме залишатися чинною після цього доти, доки за рік до сплину початкового або будь-яких наступних періодів, будь-яка Договірна Сторона не повідомить іншу письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди, положення всіх інших статей цієї Угоди залишатимуться чинними на наступний період в десять років з дати припинення.

На посвідчення чого належним чином уповноважені представники підписали цю Угоду.

Здійснено в м.Києві 26 лютого 1998 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, іспанською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними.

За Україну

За Іспанію